

In naam van de Koning

beschikking

RECHTBANK OOST-BRABANT

Team Civiel recht
locatie 's-Hertogenbosch

Zaak- en rekestnummer: 8664634 / EJ VERZ 20-332
Uitspraakdatum: 27 juli 2021

Beschikking in de zaak van:

[REDACTED]
[REDACTED]
wonende te [REDACTED]
verzoeker in de zaak van het verzoek, de nevenverzoeken en de voorlopige voorziening,
verweerder in de zaak van het tegenverzoek en het voorwaardelijk tegenverzoek,
verder te noemen: [REDACTED]
gemachtigde: mr. T.F.J. Scheepers

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
EUROSTRIP B.V.,
gevestigd en kantoorhoudende te 's-Hertogenbosch,
verweerster in de zaak van het verzoek, de nevenverzoek en de voorlopige voorziening,
verzoekster in de zaak van het tegenverzoek en het voorwaardelijk tegenverzoek,
verder te noemen: Eurostrip,
gemachtigde: [REDACTED]

1. Het procesverloop

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de tussenbeschikking van 29 september 2020;
- de akte overlegging producties, inbrengen video, tevens opgave getuigen;
- het proces-verbaal van getuigenverhoor van 1 februari 2021;
- het proces-verbaal van getuigenverhoor van 4 februari 2021;
- het proces-verbaal van getuigenverhoor (contra-enquête) van 23 maart 2021;
- de akte na getuigenverhoor;
- de antwoordakte na getuigenverhoor.

1.2. De beschikking is nader bepaald op vandaag.

2. De verdere beoordeling

2.1. In geschil is of de kantonrechter het door Eurostrip aan [REDACTED] op 29 juni 2020 gegeven ontslag op staande voet moet vernietigen, en zo ja, of in dat geval de arbeidsovereenkomst tussen partijen alsnog moet worden ontbonden wegens primair verwijtbaar handelen, zoals bedoeld in art. 7:699 lid 3 onder e BW, subsidiair het bestaan van een verstoorde arbeidsrelatie zoals bedoeld in art. 7:669 lid 3 onder g BW of meer

subsidiar op de grond dat sprake is van een combinatie van omstandigheden als bedoeld in art. 7:699 lid 3 onder i BW.

Als de arbeidsovereenkomst wordt ontbonden moet de kantonrechter ook beoordelen of aan de zijde van [REDACTED] sprake is van ernstig verwijtbaar handelen en/of nalaten. Daarnaast moet een aantal nevenverzoeken van [REDACTED] worden beoordeeld en ook het tegenverzoek van Eurostrip dat strekt tot veroordeling van [REDACTED] tot het betalen van een gefixeerde schadevergoeding ex art. 7:677 lid 2 BW.

2.2. In de tussenbeschikking van 29 september 2020 heeft de kantonrechter Eurostrip toegelaten bewijs te leveren van haar stelling dat [REDACTED] zich schuldig heeft gemaakt aan fraude met zijn tijdsregistratie door – al dan niet zelf – in en/of uit te kloppen en in de tussenliggende tijd niet voortdurend aanwezig te zijn op de productielocatie van Eurostrip in 's-Hertogenbosch (hierna ook: de fabriek).

Daarbij heeft de kantonrechter onder 6.4. van de tussenbeschikking voorshands geoordeeld dat als komt vast te staan dat [REDACTED] zich bij herhaling hieraan schuldig heeft gemaakt, het hem gegeven ontslag op staande voet standhoudt. Onder 6.10. van de tussenbeschikking heeft de kantonrechter overwogen dat als wordt toegekomen aan de behandeling van het voorwaardelijk tegenverzoek van Eurostrip, aan de subsidiair door haar aangevoerde grond voor ontbinding kan zijn voldaan als komt vast te staan dat [REDACTED] wist of had moeten weten dat medewerkers van Eurostrip of voor haar werkzame personen hebben gefraudeerd met hun tijdsregistratie, terwijl hij dit tegenover Eurostrip is blijven ontkennen.

2.3. De kantonrechter blijft bij wat zij heeft overwogen en geoordeeld in de tussenbeschikking van 29 september 2020.

2.4. Eurostrip heeft bij akte van 13 oktober 2020 als productie 13 twaalf kloklijsten overgelegd. De kloklijsten hebben betrekking op de periode maandag 13 januari 2020 tot en met vrijdag 24 januari 2020. Volgens Eurostrip blijkt uit deze lijsten dat er door de week (maandag tot en met vrijdag) bij de laatste pauze van de dag een ander patroon is terug te zien van in- en uitklokken, dan in het weekend.

Daarnaast heeft Eurostrip een zestal filmpjes (films 1 tot en met 6) laten zien, die zijn opgenomen in de fabriek. In de eerste vier filmpjes staan de machines uit. In de films 5 en 6 zijn zij in werking.

2.5. Eurostrip heeft op 1 februari 2021 de getuigen [REDACTED] en op 4 februari 2021 de getuigen [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED] doen horen. Eurostrip heeft deze getuigen in het kader van drie procedures laten horen: in de onderhavige procedure tegen [REDACTED] en in twee vergelijkbare procedures tegen [REDACTED] (8725919 EJ VERZ 20-391) en [REDACTED] (8711668 EJ VERZ 20-378). De behandelend kantonrechter in die twee zaken was mr. B.C.W. Geurtsen-van Eeden. Op 23 maart 2021 heeft [REDACTED] alleen zichzelf als getuige in contra-enquête doen horen.

2.6. Hierna hebben Eurostrip en [REDACTED] respectievelijk een akte na enquête en een antwoordakte genomen. Eurostrip staat op het standpunt dat zij erin is geslaagd het bewijs te leveren zoals dat aan haar is opgedragen in zowel de zaak van het verzoek van [REDACTED] als in de zaak van haar voorwaardelijk tegenverzoek. [REDACTED] deelt dat standpunt niet. Hij vindt dat Eurostrip daarin niet is geslaagd. Beide partijen hebben hun verzoeken gehandhaafd.

De zaak van het verzoek en het tegenverzoek

2.7. De kantonrechter is van oordeel dat Eurostrip er niet in is geslaagd bewijs te leveren van feiten en omstandigheden waaruit volgt dat [REDACTED] zich schuldig heeft gemaakt aan fraude met zijn tijdsregistratie door – al dan niet zelf – in en uit te klokken en in de tussentijdse tijd niet voortdurend aanwezig te zijn op de fabriek. De kantonrechter licht dit oordeel hieronder toe.

2.7.1. Vast staat dat [REDACTED] op een normale werkdag moet werken van 05:45 uur tot 18:00 uur. Voor zijn uitval wegens ziekte, op 30 maart 2020, werkte hij als operator aan de zogeheten Euroc-3-machine. Deze machine wordt als hij in bedrijf is door twee operators bediend. [REDACTED] werkte als operator doorgaans samen met [REDACTED] of [REDACTED].

Tijdens deze werkdag zijn er drie tijdvakken waarin [REDACTED] pauze mag nemen (08:00 tot 09:30 uur, van 11.30 tot 13:00 uur en van 14:00 tot 15:30 uur). De pauzes mogen respectievelijk 15, 30 en 15 minuten duren.

Eurostrip maakt gebruik van een tijdregistratiesysteem waarbij de medewerkers inklokken als zij hun werkdag beginnen en als zij na een pauze weer aan het werk gaan. Zij klokken uit als zij gaan pauzeren of aan het einde van hun werkdag vertrekken. Het inklokken gebeurt met een zogeheten koksleutel of 'druppel' die voor de klok moet worden gehouden en dan draadloos wordt herkend.

De werkzaamheden van [REDACTED] vielen hoofdzakelijk in twee delen uiteen: de fase dat de Euroc-3-machine in bedrijf was en produceerde en daarna de fase dat de machine moest worden schoongemaakt (met name moest worden ontdaan van betonresten). Ook moesten nog administratieve handelingen worden verricht en eventuele voorbereidende handelingen voor de productie van de volgende dag.

Tijdens de doordeweekse dagen was er op de fabriek een leidinggevende teamleider aanwezig. De leidinggevende begon later dan de eerste medewerker en vertrok ook eerder dan de laatste medewerker. In het weekend was op de fabriek geen teamleider aanwezig. Op zaterdag 20 juni 2020 heeft Eurostrip geconstateerd dat de fabriek omstreeks 13:30 uur geheel verlaten was terwijl de medewerkers die voor die zaterdagmiddag waren ingepland wel waren ingeklokt. Op dinsdag 23 juni 2020 heeft Eurostrip vastgesteld dat volgens de kloklijst één medewerker aanwezig zou zijn maar dat feitelijk niemand aanwezig was. Hierna hebben meerdere medewerkers van Eurostrip erkend in met name de weekenden te hebben gefraudeerd door eerder naar huis te gaan, maar niet uit te klokken en later terug te komen om zichzelf weer uit te klokken of dat zij zich door andere medewerkers hebben laten uitklokken, onder wie [REDACTED] en [REDACTED].

2.7.2. Eurostrip heeft in haar akte na getuigenverhoor naar voren gebracht dat het haar is opgevallen dat meerdere getuigen aanzienlijk minder bereid waren om vrijelijk te vertellen in vergelijking met de gesprekken die de directie van Eurostrip met hen heeft gehad in juni 2020 toen de fraude aan het licht kwam. Volgens Eurostrip hebben de getuigen de indruk gewekt dat het frauderen tijdens de pauzetijden maar een paar keer gebeurd zou zijn, vooral ook om het eigen aandeel hierin kleiner te maken. Getuige [REDACTED] voelde zich volgens Eurostrip door onder meer de aanwezigheid van [REDACTED] en [REDACTED] geïntimideerd en heeft aan Eurostrip gevraagd of hij naar huis kon worden gebracht omdat hij bang was dat hem iets zou overkomen. Ook zou volgens Eurostrip werknemer [REDACTED] familie van [REDACTED] aan één van de getuigen hebben gevraagd 'niet te veel te verklaren'.

2.7.3. Dat [REDACTED] zich tijdens zijn getuigenverhoor geïntimideerd voelde door de

aanwezigheid van onder andere [REDACTED] iets anders dan dat [REDACTED] door hem is geïntimideerd. In ieder geval is dit van de zijde van [REDACTED] betwist. De kantonrechter heeft ook geen concrete aanknopingspunten voor de conclusie dat [REDACTED] voorafgaand aan het getuigenverhoor is geïntimideerd door [REDACTED] of door een andere medewerker. Medewerker [REDACTED] zou volgens Eurostrip in ieder geval aan één van de getuigen hebben gevraagd om niet te veel te verklaren. Eurostrip heeft niet aangegeven om welke door haar voorgebrachte getuige het gaat. De getuigen hebben hier zelf ook niets over verklaard. Voor zover dit is voorgevallen blijkt niet dat hierbij sprake is geweest van intimidatie. Het ging aldus de akte na getuigenverhoor van Eurostrip om een vraag (en niet om een dreigement o.i.d.).

2.7.4. De getuigen zijn onder ede gehoord. Bekend is dat het strafbaar is meened te plegen. Dat de door haar voorgebrachte getuigen naar het oordeel van Eurostrip minder of anders hebben verklaard dan Eurostrip vooraf heeft ingeschat komt voor haar rekening en risico. Dit is geen omstandigheid die er in dit geval toe leidt dat de verklaringen van de getuigen meer extensief moeten worden uitgelegd, zeker bij een gebrek aan eerdere, voor de kantonrechter kenbare getuigenverklaringen van betrokkenen.

Eigen waarneming

2.7.5. Geen van de gehoorde getuigen heeft verklaard te hebben gezien dat specifiek [REDACTED] op een of meerdere dagen heeft gefraudeerd met zijn tijdsregistratie (door ingeklokt te blijven staan en wel te vertrekken om later uit te klokken of zich te laten klokken). Ten aanzien van [REDACTED] heeft [REDACTED] verklaard hem doorgaans alleen in de kantine te zien, dat hij niet heeft gezien dat voordat [REDACTED] klokte hij zijn klocksleutel uit zijn locker haalde en dat hij niet heeft gezien dat [REDACTED] het werk eerder verliet dan 15.00 uur, het tijdstip waarop de werkdag van [REDACTED] eindigde.

[REDACTED] heeft tijdens zijn verhoor aangegeven niet over [REDACTED] te kunnen verklaren. Hij heeft verklaard niet te hebben gezien dat [REDACTED] voordat hij inklokte eerst zijn sleutel uit zijn locker haalde. Op de vraag van [REDACTED] of [REDACTED] bang was om namen te noemen heeft hij verklaard nog steeds achter de namen te staan die hij in een eerdere schriftelijke verklaring heeft genoemd, waaronder die van [REDACTED], maar ook dat hij over [REDACTED] niets nader kan verklaren, anders dan dat hij anderen heeft horen zeggen dat [REDACTED] rond de middag vertrok.

[REDACTED] heeft ook verklaard dat hij op dat moment gestrest was en bang was om zijn baan te verliezen en dat hij de naam van [REDACTED] onder invloed van emotie heeft bevestigd. Hij was 'bang voor zijn werk.'

[REDACTED] heeft verklaard nooit voor [REDACTED] te hebben uitgeklokt. Hij heeft verklaard dat wel voor anderen te hebben gedaan. Hij heeft verklaard dat het voorkwam dat de medewerkers die aan de Euroc-3-machine stonden eerder dan 18:00 uur met hun werk stopten. Hij heeft niet specifiek verklaard dat [REDACTED] dat ook deed, alleen dat [REDACTED] een van de machine-operators van de Euroc-3-machine was. Ook heeft hij verklaard niet te hebben gezien dat [REDACTED] eerder naar buiten ging.

[REDACTED] heeft verklaard niet te hebben gezien dat [REDACTED] eerder wegging.

[REDACTED] heeft verklaard dat hij [REDACTED] nooit eerder heeft zien weggaan of dat er voor hem werd geklokt.

[REDACTED] heeft verklaard dat [REDACTED] na 14:00 uur (op zaterdagen) niet meer was en dat hij een paar keer zelf heeft gezien dat [REDACTED] wegging van de fabriek terwijl hij eigenlijk moest werken en dat de Poolse schoonmaker dat ook wel eens heeft gezegd. Wat er van de waarde van de verklaring van [REDACTED] ook zij – daarover wordt hieronder nog overwogen – hij heeft niet verklaard te hebben gezien dat [REDACTED] die 'paar keer' ingeklokt bleef staan.

2.7.6. Op basis van wat de getuigen hebben verklaard over wat zij zelf hebben gezien kan niet de conclusie worden getrokken dat [REDACTED] (bij herhaling) heeft gefraudeerd met zijn tijdsregistratie. Die conclusie kan ook niet worden getrokken als wordt gekeken naar wat de getuigen hebben verklaard over wat zij door anderen hebben horen zeggen.

2.7.7. De getuigenverklaringen zijn op belangrijke onderdelen niet consistent. Dit geldt zowel voor een aantal verklaringen van individuele getuigen als voor de verklaringen als die in samenhang met elkaar worden gezien.

2.7.8. [REDACTED] heeft verklaard te hebben gehoord dat de medewerkers die in het weekend moesten werken tegen elkaar zeiden dat "ze in het weekend weer op tijd weg waren". [REDACTED] heeft daarentegen ook verklaard dat de Polen onderling Pools spraken en de Marokkanen Arabisch. Op de vraag hoe [REDACTED] dan heeft kunnen verstaan wat zij bespraken, ondanks dat hij zelf die talen niet sprak, heeft [REDACTED] geen overtuigend antwoord kunnen geven.

[REDACTED] heeft verklaard dat hij ook collega [REDACTED] heeft horen zeggen "ze waren weer om 13.00 pleitte". Deze opmerking is zodanig algemeen dat daaraan weinig zelfstandige betekenis kan worden gehecht. Collega [REDACTED] is niet als getuige gehoord en is niet bevraagd over zijn (gestelde) uitspraak. Zonder toelichting is niet te achterhalen op welke dag/dagen die uitspraak betrekking heeft. Er valt bovenal niet uit af te leiden dat [REDACTED] tot de werknemers hoort die met 'ze' worden bedoeld. Niet in geschil is dat [REDACTED] niet elke dag van het weekend werkte.

[REDACTED] heeft verklaard dat hij onder meer van de Poolse collega's heeft gehoord "dat iedereen eerder wegging". Er werden geen namen genoemd, dat werd meer in het algemeen gezegd, aldus [REDACTED] die daarbij aangaf dat de Poolse mensen Nederlands tegen hem spraken. Niet goed valt in te zien hoe dat dan is gegaan nu uit de verhoren van de Poolse getuigen blijkt dat de Polen geen Nederlands spraken en [REDACTED] heeft verklaard dat het contact met de Polen verliepen via oog- en handentaal en een beetje Nederlands erbij. Deze ongerijmdheid doet naar het oordeel van de kantonrechter afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaring van [REDACTED]

[REDACTED] heeft verklaard dat hij de situatie goed in de gaten heeft gehouden, voordat hij (in september 2019) door ziekte uitviel. Desalniettemin zijn de verklaringen die hij heeft afgelegd weinig specifiek. [REDACTED] heeft verklaard dat hij op de zaterdag meestal na 14:00 uur de enige was die nog in de fabriek aanwezig was. Hij heeft echter ook verklaard te hebben gezien dat er een collega achterbleef om voor anderen te klokken. Deze verklaringen zijn niet goed met elkaar te rijmen. De verklaring van [REDACTED] dat hij op zaterdag na 14:00 uur altijd alleen in de fabriek was, ligt ook niet in lijn met verklaringen van [REDACTED] en [REDACTED]. [REDACTED] heeft verklaard dat hij vaak tot 18.00 uur werkte en dan ook voor anderen uitklokte. Ook heeft hij verklaard dat als hij om 18:00 uur terugkwam om uit te klokken, er nog mensen aan het werk waren. [REDACTED] en [REDACTED] hebben verklaard dat zij regelmatig tot 18:00 uur werkten op zaterdag. Weliswaar hebben zij erkend dat zij wel eens voortijdig weg zijn gegaan, maar hieraan hebben ze toegevoegd dat dit een keer of vier betrof, terwijl [REDACTED] heeft verklaard dat hij na 14:00 uur altijd alleen in de fabriek was.

2.7.9. Eurostrip heeft er voorts op gewezen dat de fraude ook op de Euroc-3-machine kon plaatsvinden en dat dit blijkt uit de verklaring van [REDACTED] die heeft erkend te hebben gefraudeerd. [REDACTED] en [REDACTED] zijn (verre) familie van elkaar (volgens [REDACTED] achterachterneven). Dat medewerkers van de Euroc-3-machine hebben gefraudeerd is op zichzelf en zonder nadere toelichting die niet is gegeven geen bewijs dat [REDACTED] dat heeft gedaan. [REDACTED] heeft in contra-enquête verklaard dat dit niet is gebeurd

toen hij met [REDACTED] samenwerkte en dat hij daarover ook niet met [REDACTED] heeft gesproken.

Eurostrip heeft er ook op gewezen dat uit de verklaring van [REDACTED] blijkt dat [REDACTED] heeft gefraudeerd met de pauzetijden nu [REDACTED] heeft verklaard dat de mensen die aan de Euroc-3 werkten eerder stopten met werken voor die dag terwijl [REDACTED] heeft verklaard dat hij in het weekend altijd tot 18.00 uur werkte. De conclusie van Eurostrip strookt echter niet met de verklaring van [REDACTED]. [REDACTED] heeft immers niet verklaard dat de mensen aan de Euroc-3 eerder stopten met werken voor die dag maar hij heeft verklaard dat het wel voorkwam dat de Euroc-3 eerder dan 18.00 uur stopte, dat hij daarmee bedoelt dat ofwel de machine eerder stopte (en er daarna nog schoonmaakwerk of ander werk was) ofwel dat de mensen die aan die machine stonden stopten met werken voor die dag. [REDACTED] voegde daaraan toe dat hij niet kon zeggen of onder meer [REDACTED] eerder stopte met werken want dat hij niet weet tot hoe laat ze moesten draaien en dat hij ook niet weet hoe laat zij uitklokten.

2.7.10. Volgens Eurostrip blijkt uit de geregistreerde pauzetijden eveneens dat [REDACTED] in het weekend heeft gefraudeerd met zijn tijdsregistratie. De kern van het betoog van Eurostrip ten aanzien van deze bewijsvoering van Eurostrip berust op een onderscheid tussen een normaal en een afwijkend patroon van kloktijden, met name in het geval van de laatste, derde pauze op weekenddagen, waarbij anders dan door de week medewerkers die verbonden waren aan de Euroc-1-machine en de Euroc-3-machine tegelijkertijd pauze namen waar zij dat in de eerdere twee pauzes niet deden. Eurostrip heeft erop gewezen dat meerdere getuigen hebben verklaard dat de pauzetijden van beide ploegen niet precies gelijk kunnen zijn omdat er eerst een batch afgemaakt moet worden. Een batch duurt volgens Eurostrip bij de Euroc-1-machine 15 minuten en bij de Euroc-3-machine 45 minuten. Vanwege dit verschil is er volgens Eurostrip in de regel een tijdsverschil van enkele tot meerdere minuten tussen het moment dat de ploeg van de Euroc-1-machine met pauze gaat en het moment dat de Euroc-3-machine met pauze gaat. Eurostrip heeft er daarbij op gewezen dat het klokken van dezelfde pauzetijden op fraude duidt.

Eurostrip heeft als 'normale dag' als voorbeeld dinsdag 14 januari 2020 genoemd en als afwijkende dagen (waar het de laatste pauze betreft) zaterdag 18 en zondag 19 januari 2020. Eurostrip heeft de kloklijsten van die dagen overgelegd. Op de zaterdag werkten de heren [REDACTED] en [REDACTED]. Dit zijn volgens Eurostrip allemaal medewerkers die hebben erkend zelf te hebben gefraudeerd. Waar het gaat om de zondag 19 januari 2020 hebben onder meer [REDACTED] en [REDACTED] gewerkt en zij hebben erkend te hebben gefraudeerd.

Eurostrip heeft daarnaast twee lijsten van 28 april 2019 en 23 juni 2019 overgelegd. Op die dagen werkte [REDACTED]. Op de lijst van de eerste dag staat dat [REDACTED] om 14:09 pauze klokte te samen met [REDACTED] en [REDACTED]. De eerste drie hebben erkend te hebben gefraudeerd. Hieruit volgt aldus Eurostrip dat ook [REDACTED] die dag moet hebben gefraudeerd. Daarbij heeft Eurostrip erop gewezen dat [REDACTED] heeft verklaard dat de pauzes van beide machines meestal niet gelijk waren.

Op de lijst van 23 juni 2019 is volgens Eurostrip te zien dat alle pauzetijden met uitzondering van een medewerker van 8:23 uur volledig gelijk lopen, terwijl dat niet mogelijk is om de pauze, laat staan alledrie de pauzemomenten, precies op de minuut te plannen.

Volgens Eurostrip heeft het er alle schijn van dat twee medewerkers op die dag aan het begin van de dag de klocksleutels hebben verzameld en namens andere werknemers hebben in- of uitgeklokt. Van de acht werknemers die die dag werkten, hebben alleen [REDACTED] en [REDACTED] ontkend te hebben gefraudeerd. De kantonrechter kan deze onderbouwing van Eurostrip niet volgen nu immers uit de lijst van 23 juni 2019 blijkt dat de geklokte tijden niet

overeenstemden met de feitelijke pauzetijden. Tussen kloktijd 2 en 3 en tussen kloktijd 6 en 7 zat immers bij 6 à 7 medewerkers een tussenpoos van één of enkele minuten terwijl het hier ging om een pauze. [REDACTED] heeft hierover verklaard dat het voorkomt dat medewerkers van de Euroc-1 en Euroc-3-machine tegelijkertijd pauze hadden. Als onweersproken staat bovendien vast dat de leidinggevende, [REDACTED], het goed vond dat er voor de pauze werd uitgeklokt en onmiddellijk weer ingeklokt, ter vermijding van administratieve handelingen als een werknemer vergat na de pauze weer in te klokken. Ook [REDACTED], heeft melding gemaakt van deze handelwijze in zijn getuigenverklaring. Die afspraak maakt alleen al dat het element pauzetijden onbetrouwbaar is. Bovendien heeft [REDACTED] verklaard dat er in het weekend regelmatig gelijk met de Euroc-1-ploeg pauze werd gehouden. De machine-operators spraken dan een pauzetijd af en stemden daar hun werk op af of, als dat zo uit kwam, pasten in onderling overleg de pauzetijd aan. Het enkele feit dat er een verschil is in pauzetijden door de week en in het weekend, zoals is geïllustreerd in de als productie 13 overgelegde kloklijsten, wijst – in het licht van het voorgaande bezien – niet noodzakelijkerwijs op fraude. Uit geen van de getuigenverklaringen is steun te vinden voor de stelling van Eurostrip dat het zeer onwaarschijnlijk is dat de ploegen van de Euroc-1- en de Euroc-3-machine in de weekenden gelijktijdig pauze namen.

2.8. Omdat niet is komen vast te staan dat [REDACTED] met zijn tijdsregistratie heeft gefraudeerd, is de aan het ontslag ten grondslag gelegde dringende reden niet komen vast te staan. Dat betekent dat Eurostrip de arbeidsovereenkomst van [REDACTED] in strijd met het bepaalde in art. 7:671 BW heeft opgezegd. De kantonrechter zal het verzoek van [REDACTED] om het hem gegeven ontslag op staande voet te vernietigen toewijzen alsook voor recht verklaren dat Eurostrip de arbeidsovereenkomst in strijd met artikel 7:671 BW heeft opgezegd. Het voorgaande leidt er ook dat het tegenverzoek van Eurostrip [REDACTED] te veroordelen tot het betalen van een gefixeerde schadevergoeding zoals bedoeld in art. 7:677 lid 2 BW moet worden afgewezen. De grond voor die vordering is met de vernietiging van het ontslag op staande voet komen te ontvallen. De kantonrechter zal hieronder oordelen over de andere vorderingen die [REDACTED] bij zijn verzoekschrift heeft ingesteld en waarop nog niet is beslist. Ook zal de kantonrechter zich uitspreken over de proceskosten in de zaak van het verzoek. Omdat aan de voorwaarde tot behandeling van het voorwaardelijk ontbindingsverzoek van Eurostrip is voldaan, zal de kantonrechter beoordelen of Eurostrip is geslaagd in de bewijsopdracht die zij in deze zaak heeft gekregen.

De zaak van het voorwaardelijk tegenverzoek

2.9. Eurostrip heeft de opdracht gekregen (feiten en omstandigheden) te bewijzen (waaruit volgt) dat [REDACTED] wist of had moeten weten dat medewerkers van Eurostrip of voor haar werkzame personen hebben gefraudeerd met (hun) tijdsregistratie. De kantonrechter verwijst allereerst naar wat zij heeft overwogen onder 2.7.1. en 2.7.2. van deze beschikking over de bewijsopdracht in de zaak van het verzoek.

2.9.1. Nu hiervoor is overwogen dat niet is komen vast te staan dat [REDACTED] heeft gefraudeerd met zijn klokregistratie gaat de kantonrechter voorbij aan het argument van Eurostrip dat uit het plegen van fraude door [REDACTED] ook volgt dat hij daar wetenschap van had.

2.9.2. Volgens Eurostrip is de verklaring van [REDACTED] in de contra-enquête dat hij niet enige wetenschap had over het frauderen met de tijdsregistratie ongeloofwaardig. Volgens Eurostrip blijkt uit de eigen verklaring van [REDACTED] dat hij weet wie er welke dag tot hoe

laat moet werken en blijkt uit de kloklijsten dat de operators van de Euroc-1 en Euroc-3 in het weekend altijd tot 18.00 uur waren ingeroosterd. Volgens Eurostrip moet het [REDACTED] zijn opgevallen als de Euroc-3-operators eerder weg waren. Eurostrip heeft daarnaast nog gewezen op de verklaringen van [REDACTED] en [REDACTED] over de wetenschap van werknemers van Eurostrip over het bestaan van de fraude.

2.9.3. Niet in geschil is dat [REDACTED] doorgaans met [REDACTED] en [REDACTED] werkte aan de Euroc-3-machine. [REDACTED] heeft niet erkend te hebben gefraudeerd. Van A [REDACTED] is, zoals hiervoor is overwogen, niet duidelijk hoe vaak en wanneer hij heeft gefraudeerd. Eurostrip verwijst hiervoor naar de verklaring van [REDACTED] die als transcriptie is overgelegd (productie 5 aan de zijde van Eurostrip). [REDACTED] verklaart "Ja, ik heb het ook een keer gedaan." En verder – op de vraag van algemeen directeur [REDACTED] van Eurostrip luidende "Je onderschrijft dus: ik heb er aan mee gedaan, anderen hebben er ook aan meegeedaan hè. Ja dat is wel het verhaal het is geen enkeling het was bijna iedereen die in het weekend werkte, maar dat klopt dus helaas?" antwoordt [REDACTED] enkel met "Ja". Verder is [REDACTED] niet gehoord als getuige en zijn er evenmin nadere verklaringen van hem overgelegd. Op basis van deze verklaring kan de kantonrechter hooguit de conclusie trekken dat [REDACTED] heeft verklaard dat hij één keer heeft gefraudeerd. Niet duidelijk wordt op welke datum dat was en met welke college hij op dat moment werkte aan de Euroc-3. Evenmin blijkt hieruit dat [REDACTED] op die dag samenwerkte met [REDACTED]. De conclusie van Eurostrip dat hieruit moet worden geconcludeerd dat [REDACTED] dus ook heeft gefraudeerd of hiervan wist of moet hebben geweten, deelt de kantonrechter niet. Evenmin volgt uit die verklaring dat er concrete dagen of een concreet aantal dagen aan te wijzen zijn waarop het [REDACTED] had moeten opvallen dat [REDACTED] eerder de fabriek verliet dan 18:00 uur. Op dit punt heeft Eurostrip er nog op gewezen dat [REDACTED] heeft verklaard dat er ieder weekend werd gefraudeerd en dat [REDACTED] zelf heeft verklaard dat de machine op storing valt als deze maar door een persoon wordt bediend dus dat er twee operators nodig zijn om de Euroc-3 te laten draaien. Omdat [REDACTED] om-en-om een weekend werkte, afwisselend met [REDACTED] en met [REDACTED] betekent dit dat [REDACTED] ook heeft gewerkt met [REDACTED]. En omdat [REDACTED] heeft erkend te hebben gefraudeerd en niet in zijn eentje kan frauderen (omdat de machine met twee personen moet worden bediend) terwijl volgens de verklaring van [REDACTED] ieder weekend werd gefraudeerd moet dit betekenen dat [REDACTED] het ene weekend met [REDACTED] raudeerde en het volgende weekend met [REDACTED] aldus Eurostrip). De kantonrechter volgt deze redenering niet nu immers uit de door Eurostrip overgelegde verklaring niet volgt dat [REDACTED] i heeft erkend vaker te hebben gefraudeerd dan een keer en zulks ook overigens niet is komen vast te staan.

2.9.4. In de antwoordakte na enquête heeft [REDACTED] toegelicht dat het hem moet zijn opgevallen als de operators van de Euroc-1-machine eerder dan 18:00 naar huis zouden zijn gegaan. Hier geldt hetzelfde als wat ten aanzien van de Euroc-3-machine is overwogen: er zijn geen concrete dagen of een concreet aantal dagen aan te wijzen waarop het [REDACTED] had moeten opvallen dat de machine-operators van de Euroc-1-machine eerder dan 18:00 uur vertrokken. Voor zover dit zou moeten blijken uit productie 4 dan geldt dat op 6 van de 9 dagen [REDACTED] werkzaam was en er volgens Eurostrip (ook) door andere op de lijst voorkomende medewerkers is gefraudeerd. Hiervoor is overwogen dat niet op basis van afwijkende pauzetijden tot de conclusie kan worden gekomen dat er is gefraudeerd. Los hiervan staat niet vast dat de overige medewerkers die dagen eerder zijn weggegaan dan de tijd waarna zij mochten vertrekken.

2.9.5. Eurostrip heeft er verder op gewezen dat getuigen hebben verklaard dat iedereen die in het weekend werkte "en daarmee ook [REDACTED] wist van de fraude met de tijdsregistratie.

[REDACTED] en [REDACTED] hebben inderdaad in die zin verklaard.

[REDACTED] heeft echter verklaard geen concrete aanwijzingen te hebben voor zijn verklaring dat iedereen die in het weekend werkte van de fraude moet hebben geweten. [REDACTED] kon toen hem dit werd gevraagd niet uitleggen waarom hij denkt dat vrijwel iedereen wist van de gang van zaken. [REDACTED] heeft wat betreft de wetenschap van de fraude met de tijdsregistratie alleen verklaard "iedereen wist van de gang van zaken".

De kantonrechter vindt deze verklaringen, ook als die in onderlinge samenhang worden gezien, te weinig concreet en specifiek om tot de overtuiging te komen dat ook [REDACTED] wist of had moeten weten van de fraude.

2.9.6. Ook hier komt de kantonrechter tot de conclusie dat Eurostrip niet is geslaagd in de haar gegeven bewijsopdracht en dat daarmee niet is komen vast te staan dat [REDACTED] wist of had moeten weten van de fraude met de klokregistratie.

2.9.7. Eurostrip heeft drie ontbindingsgronden aangevoerd. Ten eerste heeft Eurostrip gesteld dat door zich schuldig te maken aan de fraude [REDACTED] ernstig verwijtbaar heeft gehandeld. Hiervoor is geoordeeld dat niet is komen vast te staan dat [REDACTED] heeft gefraudeerd met zijn tijdregistratie. Op deze grond kan het verzoek dan ook niet worden toegewezen. [REDACTED] heeft volgens Eurostrip ook (ernstig) verwijtbaar gehandeld door niet eerlijk te verklaren over wat hij van de fraude wist en Eurostrip daar ook niet uit eigen beweging over in te lichten. Omdat niet is komen vast te staan dat [REDACTED] van de fraude weet had of had moeten hebben, kan het verzoek de arbeidsovereenkomst om die reden te ontbinden evenmin worden toegewezen.

Volgens Eurostrip moet de arbeidsovereenkomst ook worden ontbonden omdat inmiddels sprake is van een verstoorde arbeidsrelatie als bedoeld in art. 7:669 lid 3 onder g BW. Volgens Eurostrip kan zij [REDACTED] niet meer vertrouwen omdat hij tegen beter weten in is blijven zwijgen over wat hij aantoonbaar weet over de fraude. Er is echter door Eurostrip niet aangetoond dat [REDACTED] weet had van de fraude. Ook op deze grond kan het verzoek de arbeidsovereenkomst te ontbinden dus niet worden toegewezen. De laatste grond die Eurostrip heeft aangevoerd om de arbeidsovereenkomst te ontbinden, "de i- of combinatiegrond", heeft Eurostrip niet nader toegelicht. Zij heeft niet uitgelegd welke combinatie van omstandigheden die betrekking hebben op de overige ontslaggronden (de c- tot en met e-grond en de g- en h-grond) maakt dat van haar redelijkerwijs niet meer gevergd kan worden de arbeidsovereenkomst voort te zetten. Nu uit het bovenstaande volgt dat het ontbindingsverzoek op de e- en g-grond niet kan worden toegewezen bij gebrek aan voldoende feitelijke grondslag geldt dat evenzeer voor het verzoek op de i-grond. Anders dan waarvan Eurostrip uit gaat sub 59 van haar verzoek strekkende tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst is er geen sprake van de situatie dat het handelen van [REDACTED] "niet onvoldoende" is voor ontbinding op de e- of g-grond maar volgt uit het bovenstaande dat het door Eurostrip gestelde handelen van [REDACTED] niet is komen vast te staan.

Aangezien er geen redelijke grond bestaat zoals bedoeld in artikel 7:699 BW om de arbeidsovereenkomst te ontbinden, zal de kantonrechter het verzoek van Eurostrip afwijzen.

De nevenverzoeken van [REDACTED]

2.10. De nevenverzoeken van [REDACTED] hebben betrekking op wedertewerkstelling, betaling van zijn salaris, betaling van de wettelijke verhoging ex artikel 7:625 BW en

betaling van buitengerechtelijke incassokosten.
Eurostrip heeft geen zelfstandig verweer gevoerd tegen deze vorderingen.

2.10.1. De vordering tot wedertewerkstelling zal worden afgewezen [REDACTED] heeft zijn belang bij wedertewerkstelling niet nader toegelicht.

2.10.2. Niet in geschil is dat Eurostrip geen reguliere salarisbetalingen meer heeft gedaan na het ontslag op staande voet, behoudens uitbetaling van dat wat op basis van de eindafrekening nog voldaan moest worden. Deze eindafrekening (€ 2.810,53 bruto, vgl. randnummer 2 van het verweerschrift van Eurostrip) was minder dan het totaal aan loon dat [REDACTED] zou hebben ontvangen in de periode tussen zijn ontslag op staande voet en het moment dat Eurostrip maandelijks bij wijze van voorlopige voorziening een bedrag gelijk aan zijn bruto maandsalaris is gaan betalen.

Het ontslag op staande voet zal worden vernietigd en dat betekent dat [REDACTED] met ingang van de dag waarop het ontslag op staande voet is gegeven weer aanspraak heeft op betaling van zijn salaris (vgl. 7:628 lid 1 BW). De omstandigheid dat het gegeven ontslag op staande voet is vernietigd, ligt in de risicosfeer van Eurostrip.

De kantonrechter zal Eurostrip dan ook veroordelen over te gaan tot doorbetaling aan [REDACTED] van het overeengekomen bruto maandsalaris en voor zover dit reeds opeisbaar is te vermeerderen met wettelijke rente, tot en met uiterlijk 30 maart 2022 (de dag waarop [REDACTED] mogelijk 104 weken arbeidsongeschikt is) of, als dat eerder is, tot de dag waarop de arbeidsovereenkomst tussen partijen rechtsgeldig is geëindigd. Daarbij geldt dat voor zover dit bruto maandsalaris vanwege de sinds 31 maart 2020 voortdurende arbeidsongeschiktheid van [REDACTED] minder is dan 100% (gelet op wat partijen op dat punt zijn overeengekomen en wat op grond van de wet geldt) Eurostrip niet meer dan dat lagere salaris aan [REDACTED] zal hoeven betalen.

De kantonrechter gaat er bij dit alles vanuit dat Eurostrip gevolg heeft gegeven aan de getroffen voorlopige voorziening in de tussenbeschikking van 29 september 2020 waar het gaat om het doorbetalen van het salaris van [REDACTED].

2.10.3. De kantonrechter zal Eurostrip veroordelen tot het betalen van de wettelijke verhoging ex art. 7:625 BW over dat deel van het loon van [REDACTED] over de maanden juli, augustus en september 2020 dat Eurostrip te laat (in de zin van art. 7:625 BW) heeft betaald, een en ander te vermeerderen met wettelijke rente.

2.10.4. De vordering tot het betalen van buitengerechtelijke incassokosten zal worden toegewezen waarbij deze aan de hand van het Besluit vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten worden begroot op € 383,19 (uitgaande van een maandsalaris). De gevorderde wettelijke rente wordt afgewezen omdat niet of gesteld of is gebleken dat [REDACTED] deze kosten al heeft betaald.

De proceskosten

2.11. Er moet een beslissing worden genomen over de proceskosten in vier procedures: in de zaak van de verzochte voorlopige voorziening, in de zaak van het verzoek van [REDACTED] in de zaak van het tegenverzoek van Eurostrip en in de zaak van het voorwaardelijk tegenverzoek van Eurostrip.

2.11.1. De verzochte voorlopige voorziening is toegewezen in de tussenbeschikking van 29 september 2021. De beslissing over de proceskosten is toen aangehouden. De kantonrechter zal Eurostrip als in het ongelijk gestelde partij veroordelen in de kosten van de procedure, die

tot vandaag aan de zijde van [REDACTED] worden begroot op € 125.-- voor salaris gemachtigde.

2.11.2. In de zaken van het (voorwaardelijk) verzoek (en de nevenverzoeken) zal Eurostrip als overwegend in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van de procedure, die tot vandaag aan de zijde van [REDACTED] worden begroot op € 1.079,00 (€ 83,00 wegens griffierecht en € 996,00 voor salaris gemachtigde).

2.11.3. In de zaak van het tegenverzoek tot veroordeling van [REDACTED] tot het betalen van een gefixeerde schadevergoeding zal Eurostrip als in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van de procedure, die tot vandaag aan de zijde van [REDACTED] worden begroot op: € 125,00 voor salaris gemachtigde.

2.11.4. Hoewel de zaak van het verzoek en het tegenverzoek inhoudelijk met elkaar samenhangen, zal de kantonrechter de bijdrage salaris gemachtigde aan de zijde van [REDACTED] in de zaak van het voorwaardelijk tegenverzoek begroten op € 996.-- voor salaris gemachtigde. De reden daarvoor is gelegen in de omstandigheid dat in beide zaken getuigenverhoren hebben plaatsgevonden en een conclusie na enquête is genomen.

3. De beslissing

De kantonrechter:

in de zaak van de voorlopige voorziening:

3.1. veroordeelt Eurostrip in de kosten van de procedure, tot vandaag aan de zijde van [REDACTED] begroot op: € 125.--;

3.2. verklaart de veroordeling onder 3.1. uitvoerbaar bij voorraad;

3.3. wijst het meer of anders verzochte af;

in de zaak van het verzoek en de nevenverzoeken:

3.4. verklaart voor recht dat Eurostrip de arbeidsovereenkomst met [REDACTED] in strijd met artikel 7:671 BW heeft opgezegd en vernietigt het ontslag op staande voet;

3.5. veroordeelt Eurostrip tot doorbetaling aan [REDACTED] van het hem op grond van de arbeidsovereenkomst en de wet toekomende salaris met ingang van 29 juni 2020 tot en met uiterlijk 30 maart 2022, of, als dat eerder is, tot de dag waarop de arbeidsovereenkomst rechtsgeldig is geëindigd, te vermeerderen met wettelijke rente vanaf de dag van opeisbaarheid tot de dag van voldoening;

3.6. veroordeelt Eurostrip tot het betalen van de wettelijke verhoging ex art. 7:625 BW over dat deel van het loon van [REDACTED] van de maanden juli, augustus en september 2020 dat Eurostrip te laat (in de zin van art. 7:625 BW) heeft betaald, een en ander te vermeerderen met wettelijke rente vanaf de dag van opeisbaarheid tot de dag van voldoening;

3.7. veroordeelt Eurostrip aan [REDACTED] te betalen een bedrag van € 383,19 aan buitengerechtelijke incassokosten;

3.8. veroordeelt Eurostrip in de kosten van de procedure, tot vandaag aan de zijde van [REDACTED] begroot op € 1.079,00;

3.9. verklaart de veroordeling onder 3.5, 3.6, 3.7 en 3.8 uitvoerbaar bij voorraad;

in de zaak van het tegenverzoek:

3.10. wijst de vordering van Eurostrip om [REDACTED] te veroordelen tot het betalen van een bedrag € 2.788,42 aan gefixeerde schadevergoeding af;

3.11. veroordeelt Eurostrip in de kosten van de procedure, tot vandaag aan de zijde van [REDACTED] begroot op € 125,00;

3.12. verklaart de veroordeling onder 3.11. uitvoerbaar bij voorraad;

in de zaak van het (on)voorwaardelijk tegenverzoek

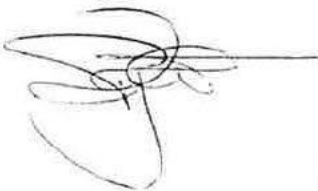
3.13. wijst het verzoek af;

3.14. veroordeelt Eurostrip in de kosten van de procedure, tot vandaag aan de zijde van [REDACTED] begroot op € 996,00;

3.15. verklaart de veroordeling onder 3.14. uitvoerbaar bij voorraad.

Deze beschikking is gewezen door mr. M.F.M.T. Franke, kantonrechter, en door mr W. Schoorlemmer ondertekend en in het openbaar uitgesproken op 27 juli 2021.

De griffier



"VOOR GROSSE"
De griffier van de rechtbank Oost-Brabant



27 JUL 2021

De kantonrechter

